

BROJ
649
GODINA
XIV

Šibenski list

ORGAN SOCIJALISTICKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPCINE ŠIBENIK

CIJENA 20 DINARA

ŠIBENIK, 24. VELJAČE 1965. GODINE

List uređuje redakcijski kolegij — Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA — Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju. Stamp: Novinsko - izdavačko poduzeće »Stampa« Šibenik — Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara — Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-18 — Telefon Štampani je 22-28 i 29-53.

Uređenje gradskih predjela:

PREDVIDENA JE GRADNJA TRIJU DVANAESTOKATNICA, JEDNE DESETOKATNICE I JEDNE PETOKATNICE

Izgleda da će u najskorije vrijeme dva gradska rejonata dobiti svoj konačni izgled. To osiguravaju tek dovršeni i odobreni regulacioni planovi što su izrađeni u Odjelu za komunalne poslove šibenske općine. Ti planovi reguliraju izgradnju mikrorejonova na Križu i rekreativnog centra na kupalištu Jadrija. O njima je raspravljao Savjet za urbanizam šibenske općine čiji su članovi nakon iscrpne diskusije usvojili oba regulaciona plana.

U raspravi o konačnom izgledu predjela Križ izvršena je nadopuna prijašnjega regulacionog plana koji je predviđao izgradnju četvoro i petokatnica. Ovoga puta prevladalo je mišljenje da se u budućem mikrorejonu, u kojem će živjeti nekoliko tisuća stanovnika, dade prednost višekatnicama. U prvom redu takvu izgradnju nalaže urbanistička kompozicija toga gradskog predjela, a u drugom planu pošlo se s aspekta ekonomičnije izgradnje višekatnica. Novi regulacioni plan predviđa izgradnju triju dvanaestokatnica koje će se podići na mjestu sadašnjih baraka u kojima stanuju radnici nekih građevinskih poduzeća, uz samu gradsku saobraćajnicu Borisa Kidrića — nasuprot »ležecu« neboderu. U tim objektima nalaziće se ukupno 216 stanova. Za stanare koji sada zauzimaju prostor budućeg gradilišta potiču se novi objekti u neposrednoj blizini. Čim to bude dovršeno započet će radovi na novom gradilištu. S druge strane spomenute saobraćajnice podiće će se dva objekta, jedan

vodna i kanalizaciona mreža. Plan, osim izgradnje novih objekata, regulira i pitanje rušenja nekih zgrada koje su pojedinci bespravno podigli u novi izgradenom naselju vikendica. Odlučeno je također da je za svaku eventualnu izmjenu novoga regulacionog plana jedino ovlašten Savjet za urbanizam Skupštine općine.

Kada će se pristupiti uređenju ulica

Već nekoliko godina stanovnici predjeli stavljuju na dnevni red zborova birača pitanje uređenja ulica, od kojih se neke nalaze u veoma zapuštenom stanju. Njihovi opravdani prigovori ostali su do danas »glas vapijućeg«, ništa se nije poduzelo, nijedan dinar nije se utrošio. Kao glavni razlog za

odgovaranje radova spominjao se nedostatak finansijskih sredstava. To je tako bivalo iz godine u godinu. Ne može se, međutim, zaboraviti činjenica da su do 1960. godine uložena znatna sredstva za uređenje ulica i trgova, pa su tako pojedini gradski predjeli potpuno izmjenili svoju fisionomiju.

Riješeno 6 tisuća zahtjeva

U posljednjih dvadeset godina, od oslobođenja do danas, u svim predjelima Šibenika izgrađene su nove stambene četvrti, posebno u istočnom dijelu grada. U ostalim gradskim rejonima podignuto je više desetaka stambenih zgrada, pretežno dijelom u socijalističkom sektoru, dok je priličan broj objekata izgrađen u individualnoj stambenoj izgradnji. Zajednica je uložila ogromna materijalna sredstva — više stotina milijuna dinara. U poslijeratnom periodu izgrađeno je blizu četiri tisuće modernih stanova, što čini gotovo polovinu sadašnjega stambenog fonda.

Ogledalo

Kvorum

Nedavno sam gledao televizijsku dramu: židovi bogomoljci nisu mogli održati molitvu — jer im je nedostajao jedan vjernik.

Takov je propis: mora ih biti deset. I desetog je trebalo naći na ulici — i platiti!

Suverenim rječnikom rečeno: nije bilo kvorum.

Tako je kod nas: ako nema kvoruma, ne može se održati sjednica, ne mogu se donijeti odluke, zaključci, rješenja...

Šta radimo kad nema kvorum?

Uzmemo telefon u desnicu ruku i okrećemo brojve: sklopiljeni ruku (premda nismo religiozni) molimo odbornika da se udostoji posjetiti skup na kojemu treba da digne ruku za ovo ili ono! U drastičnijim slučajevima kad se radi o utjecajnjem mandatu — šaljemo čak i kola po njega — bez obzira na crvenu registarsku tablicu.

Ah, taj kvorum!

Neki dan je sjednica Privrednog vijeća Skupštine općine započela čitav sat kasnije. Čekalo se na jednog odbornika potrebnog za kvorum. Kad se izborni drug pojavio na vratima, čuo se dug, olakšavajući uzdah: kvorumski!

Zbog kvoruma sjednice se i otkazuju.

To se dogodilo prije mjesec dana sa plenumom Općinskog odbora SSRN!

Znate što: nemojmo birati one koji ne poštuju kvorum! Ili: ako smo se zabunili pa nekog od nepoštivalaca kvorumu ipak, izabrali, opozovimo ga: šta prije, to bolje.

Nije važno da li je dotični drug »zaslužan«.

Voz sa zaslugama među navodnicima davno je prošao.

Mi želimo imati kvorum koji će donositi pravovaljane odluke, zaključke, rješenja...

Slažemo li se? Dignimo ruke i glasajmo za to!

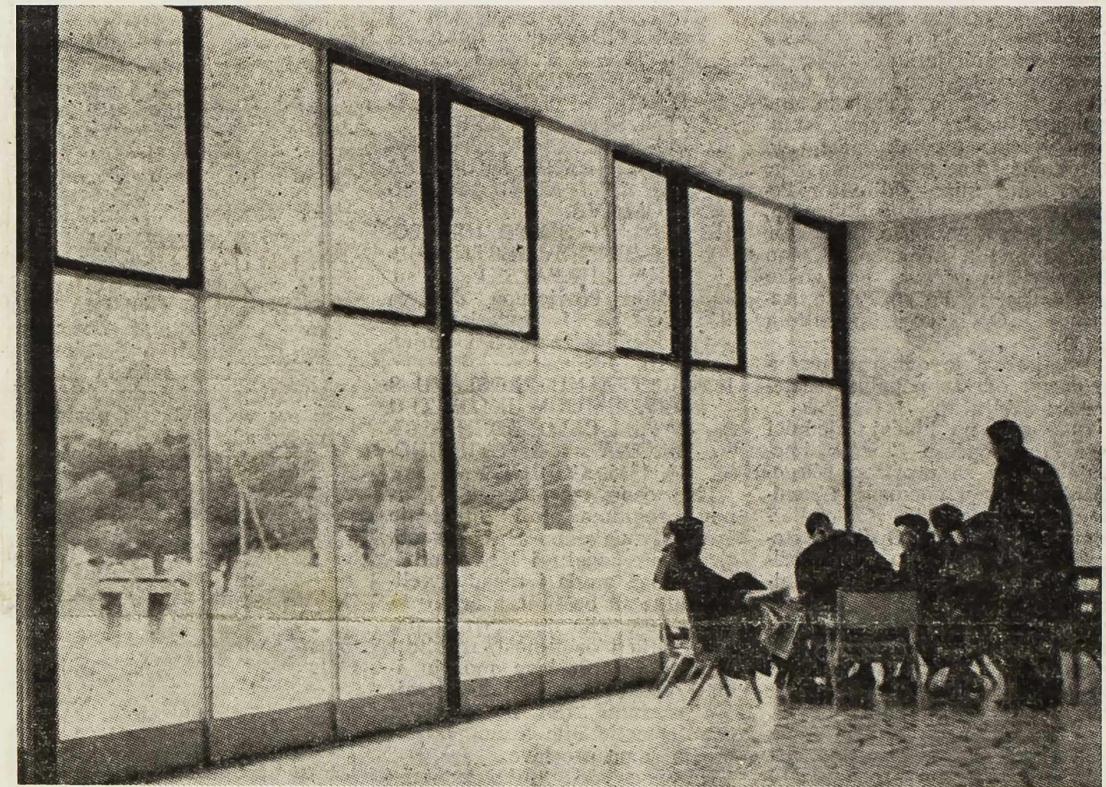
MARIN

višekatnice i 150

ulicama Ante Blaževića, Martina Kolunića i Jurja Dalmatinca no Gorici za vrijeme kišnih dana nemoguće je prolaziti, a za ljetnih dana one izgledaju kao poljski putovi. Slično je stanje u nekim ulicama u Varošu. U vrlo ruševnom stanju nalaze se ulice Petra Grubišića, Zdravka Bege (jedan dio) i Težačka ulica na čitavoj svojoj dužini. U predjelu Draga ostala je neuvedena Ljubljanska ulica i njoj

vikendica

susjedna Beogradska, u kojoj će se zajedno s Ulicom 3. studenoga 1944. izvoditi prvi radovi u ovoj godini. Za uređenje te dvije ulice kao investitori pojavili su se Poduzeće za ceste, zatim »Kamenar« i Komunalna banka. U centru grada Zagrebačka ulica, jedna od najprometnijih saobraćajnica, nije potpuno uređena — obustavljeni su radovi vjerojatno zbog pomanjkanja kamenih ploča.

Od oslobođenja do danas u Stambenom odsjeku šibenske općine evidentirano je blizu 7 tisuća molbi za dodjelu stana. Od ukupnog broja takvih zahtjeva pozitivno je riješeno blizu šest tisuća, od čega priličan broj u individualnoj stambenoj izgradnji. U 1946. godini registrirano je 720 molbi, u naredne dvije godine taj se broj povećao na 1674, da bi u razdoblju od 1949. do 1960. godine u prosjeku godišnje bilo podnijeto oko 400 zahtjeva za dobivanje stana. Uporedno s intenzivnjom stambenom izgradnjom, koja je otpočela 1959. godine, da bi svoj najveći domet zabilježila četiri godine, broj takvih zahtjeva bivao je sve manji. Tako je, na primjer, u 1961. i 1962. godini evidentirano ukupno 618 molbi, a u 1963. do 1964. godini tek oko 180 zahtjeva. Zavalači ogromnim naporima i uloženim milijunskim sredstvima, u razdoblju od 1946. do 1953. godine ostalo je neriješeno samo 75 molbi, a u posljednjih deset godina svega oko 700 podnosiča zahtjeva nije dobio ključeve novog stana. No ukoliko prosječan broj podnesenih molbi u naredne dvije godine bude na nivou posljednjih dviju godina, onda je sigurno da će broj onih osoba kojima je potreban stan biti sveden na minimum. Takav zaključak nameće se prosti iz razloga što se danas u izgradnji nalazi 14 stambenih objekata sa više od 200 stanova, a u pripremi za gradnju još toliki broj.

Kako su se rješavala stambena pitanja i tko je imao prednost za dobivanje novog stana? Svaki pojedini slučaj brižljivo se razmatrao i više razloga uzimalo su u obzir pri dodjeli stana. Ne samo broj članova u domaćinstvu već i uvjeti stanovanja svake obitelji bili su prioritetski razlozi za dodjeljivanje stana. Prvenstvo su imali najkritičniji slučajevi, a k tome i posebni razlozi naročito kad ne radilo o prijemu

stručnjaka koji su bili potrebni šibenskoj industriji i privredi uopće. Stambenom pitanju učesnika narodnooslobodilačkog rata poklonjena je posebna pažnja. Iz sredstava Republike, Općinskog stambenog fonda i uz pomoć radnih organizacija učesnicima NOR-a dodijeljeno je dosad 119 stanova, a daljnjih 37 stanova nalazi se u izgradnji. Uz nešto povoljnije uvjete za dobivanje kredita mnogi učesnici NOR-a riješili su svoje stambeno pitanje izgradnjom, dogradnjom ili adaptacijom svoga stambenog prostora. I ostali građani koristili su se kreditima za adaptaciju stanova iz sredstava što su se prelivala od zgrada koje su bile oslobođene od plaćanja amortizacije, jer su bile stare više od stotina godina.

Drniš: raspisani izbori

Odavno već nije zapažena toliku aktivnost odbornika kao na dvadesetog zajedničkog sjednicu Općinskog vijeća i Vijeća radnih zajednica Skupštine općine, koja je održana prošlog petka u Drnišu. Na dnevnom redu sjednice dominirala su slijedeća pitanja: analiza rada Skupštine općine Drniš, donošenje odluke o raspisivanju izbora, te neka imenovanja.

Raspisljajući o radu organa i službi Skupštine općine, odbornici su uputili i nekoliko kritičkih primjedaba. One su se, u prvom redu, odnosile na nedovoljnu predusretljivost administracije, a zatim na preporučenost Skupštine koja je nastala zbog nepostojanja mješnijih zajednica.

Da bi društveni plan za 1965. godinu odrazio stvarne potrebe i mogućnosti, zaključeno je da se odbornici u što kraćem roku sastanu sa svojim biračima i da saslušaju i pribilježe sve prijedloge o mogućnostima komunalne i ostale izgradnje u općini.

Donesena odluka o raspisivanju izbora za Skupštinu općine predviđa da se izbori u radnim organizacijama održe 27. a izbori za Općinsko vijeće i grupu poljoprivrednika Vijeće radnih zajednica 28. užujka. Birat će se ukupno 50 novih odbornika, 28 u Općinsko vijeće a 22 u Vijeće radnih zajednica.

Odbornici nisu prihvatali Odluku o organizaciji prometa stoke na području općine. Doneseno je rješenje o izboru 74 suca porotnika, te o imenovanju 4 predstavnika u Savjet Gimnazije a 1 predstavnika u Savjet Dačkog doma. Razriješeni su stari, a imenovano je 7 novih članova Komisije za skraćeno radno vrijeme s Dragonom Županovićem na čelu. Imenovana su i tri člana u Komisiju za provođenje natječaja za postavljanje upravitelja Poljoprivredne zadruge u Oklaju, kao i za postavljanje direktora elektrotehničkog poduzeća »Univerzal« u Siveriću. (c)

Proslava 900-godišnjice spomena imena Šibenik Šta je predviđio Inicijativni odbor i naše nadopune

Trebalo bi da to bude velika manifestacija

Darovnica kralja Petra Krešimira IV, kojom on dariva samostanu Sv. Marije u Zadru svoju kraljevsku slobodu, izdana je 25. XII 1066. godine u Šibeniku, pa se u toj ispravi prvi put u povijesti spominje ime Šibenika. Budući da se 1966. navršava devet stotin godina od tega događaja, predstoji nam jedna značajna proslava, koju treba što dostojevno proslaviti.

Nas grad, stariji i od Moskve, nikao je ne na ostacima tadih kultura, već na jednomč čistom terenu, na kojem su naši predjevodi pred više od devet vjeća udarili temelj jednog grada burne i slavne prošlosti. Kako je pak Šibenik jedini slaveni grad na moru, ova proslava svakako prelazi čisto lokalne okvire, te stoga treba za proslavu animirati ne samo općinske i kotarske faktore već republike i savezne.

U tom je cilju na sjednici Kulturno - prosvjetnog vijeća Skupštine općine Šibenik, održanoj 8. siječnja o. g., službeno imenovan Inicijativni odbor za proslavu, u koji su, pored ostalih, ušli: Nikola Panjkota, načelnik Odjela za prosvjetu i kulturu općine Šibenik, prof. Ivo Livaković, direktor Gimnazije, prof. Ante Šupuk, direktor Pedagoške akademije u Šibeniku, prof. Slavo Grubišić, direktor Muzeja grada Šibenika, Franjo Dujmović, profesor Pedagoške akademije, te Paško Periša, sekretar Općinskog komiteta SKH.

Inicijativni je odbor u međuvremenu održao nekoliko sastanaka i zaključio:

a) Da se na idućoj sjednici Skupštine općine Šibenik imenuje Odbor za proslavu 900-godišnjice prvog spomena Šibenika, uz konzultaciju sa nadležnim faktorima u Općini i Republici, uzimajući u obzir prijedlog proslave što ga daje Inicijativni odbor.

b) Da je potrebno izvršiti hitnu konzultaciju s nadležnim organizacijama kako bi se končano odredio opseg same proslave.

c) Da Odbor za proslavu 900-godišnjice razmotri slijedeći »okvirni« program proslave, što ga predlaže Inicijativni odbor.

Inicijativni odbor je ovako zamislio program i tok proslave tokom čitave 1966. godine:

1. IZRADA I STAMPANJE ZBORNIKA GRADA ŠIBENIKA. Zbornik bi trebao da obuhvati područja geografske, ekonomike, povijesti, etnografije, kulture i prosvjete i posebno bibliografiju Šibenika. U spomenutim okvirima trebalo bi obraditi najnoviju povijest Šibenika, posebno period NOB-e i poslijeratni razvitak grada. Za ovaj zbornik trebalo bi angažirati stručnjake iz pojedinih područja i političke radnike, uz posebnu angažiranost Šibenčana. Treba nadalje najhitnije pronaći izdavača za taj zbornik.

2. OZVLJAVANJE RADA MUZEJA GRADA ŠIBENIKA. Budući da je zbog objektivnih teškoća (u prvom redu zbog pitanja trojice stanara u zgradama) Muzej grada Šibenika od svoga osnutka »životario«, treba u ovoj jubilarnoj godini omogućiti da se Muzej razvija u jednu sredenu ustanovu, da zaista postane jedan pravi zavičajni muzej kompleksnog tipa. U tu svrhu je, bez daljnje potrebe, iseliti spomenute stanaore a po mogućnosti i Naučnu biblioteku, te osigurati sredstva za uređenje izložbenog prostora za bogati fundus muzejskih zbirki.

3. ORGANIZIRANJE IZLOŽBE »DEVET STOLJEĆA ŠIBENIKA«. Izložba bi morala biti na najvišem nivou i trebalo bi da dade presjek kroz bogatu historiju ovoga grada, a poslije proslave trebalo bi da postane osnovica stalne izložbene postave u Muzeju. Pored osobljia samog Muzeja, trebalo bi osigurati i suradnju nekoliko vanjskih stručnjaka.

4. ADAPTACIJA I SVEĆANO OTVORENJE GRADSKE BIBLIOTEKE. Nove pro-

storije namijenjene bibliotecu, trebalo bi što prije isprazniti i priči adaptiraju istih (bivša Komunalna banka) za potrebe Gradske biblioteke s pionirskim odjelom i čitaonicom.

5. OBILJEŽAVANJE I KONZERVIRANJE KULTURNO-HISTORIJSKIH SPOMENIKA. Treba napraviti popis svih spomenika u gradu, izvesti potrebne konzervatorske radove i učiniti ih pristupačnim javnosti.

6. IZRADA JEDNOG VODICA KROZ GRAD. S obzirom na sve veći razvoj turizma u našem gradu, svakog se dana sve više osjeća nedostatak solidnog turističkog vodiča, pa je potrebno angažirati turističke i ugostiteljske forume oko štampanja ove publikacije.

7. SNIMANJE DOKUMENTARNOG FILMA »DEVET STOLJEĆA ŠIBENIKA«.

8. TOKOM 1966. GODINE ODRŽATI PREDAVANJA I OBJAVLJIVATI NAPISE SA TEMAMA IZ PROSLOSTI ŠIBENIKA.

9. IZRADA SPOMEN-PLAKETE I SPOMEN-MARKE.

10. PROGRAME KULTURNO-UMJETNIČKIH DRUSTAVA KANALIZIRATI U PRAVCU PROSLAVE.

11. ODRŽATI SIMPOZION POSEĆEN POVJESTI ŠIBENIKA I HRVATSKE, uz suradnju Povijesnog društva Hrvatske i Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti.

12. CENTRALNU PROSLAVU S AKADEMIJOM UKLOPITI U DATUM OSLOBODENJA ŠIBENIKA — 3. STUDENOGA 1946. GODINE.

Kao osnova nit toga okvirnog programa stoji mišljenje Inicijativnog odbora da, s obzirom na bogatu i burnu prošlost ovoga grada i njegovu veliku kulturnu baštinu, a čemu do danas nije bila posvećivana puna pažnja i ozbiljnost, rezultati ove velike proslave moraju imati karakter značajnih i trajnih vrijednota, dok bi vanjske manifestacije bile samo popratni dio same proslave.

Naravno, sada nije moguće sagraditi realizaciju svih predloženih dijelova proslave, tim više što se još ne mogu nazrijeti izvoru i visina sredstava. No, bez obzira na teškoće, ne smije se odustati, karakter ovoga jubileja takav je da će svakako trebati pridonijeti i »žrtve« za realizaciju proslave. I sam Inicijativni odbor nalaže da sada momentano nije vodio računa o visini sredstava koja su potrebna, te da ovaj okvirni program nije i ne smije biti definitivan, pa predviđa reduciranje, ali i proširivanje predloženog programa. Slažemo se sa Inicijativnim odborom u pogledu predloženih temačaka proslave, te predlažemo slijedeće dopune tih točaka:

— IZLOŽBA UMJETNIČKE FOTOGRAFIJE. U našeg gradu postoji foto-kino klub, koji bi se, uz pomoć i podršku sa strane, mogao prihvati organiziranje jedne solidne izložbe umjetničke fotografije. Treba raspisati natječaj za izložbu na temu Šibenik, a u našoj zemlji ima mnogo majstora umjetničke fotografije koji u svojoj fototeci imaju šibenskih motiva (Braka Brkan, Dabac, Pavić, Garbin, Vučemilović, Filipin i drugi), a isto tako i naši šibenski foto-amateri. Eksponati sa ove izložbe mogli bi poslužiti za Vodić, zatim za izradu razglednica, a i jedne solidne foto - monografije.

— IZLOŽBA STARIH KNJIGA I RUKOPISA ŠIBENSKE PROVENIJENCIJE. Kad šibenske rukopisi mogu putovati u Zagreb (izložba »Minijature u »zovislavlju!«) mišljenje smo da mogu biti izloženi i u našem gradu.

— CRTICE ŽIBENSKE PROSLOSTI. Premda do danas nemamo solidnog djela iz šibenske povijesti, ima toga podosta po novinama (posebno »Šibenski list«), što, u stvari, predstavlja niz malih naučnih radnji. Sve se to može sakupiti i novina štampati u jednoj ediciji, jer malo tko ima

komplete novina, a materija je za čitaoca veoma zanimljiva.

— IZLOŽBA STARIH SLIKA. Šibenik nema Galeriju umjetnina, nema ni izložbe (ne računajući na »leteće« povremene izložbe reprodukcija), pa bi se bar ovom zgodom mogla upriličiti jedna izložba uz korištenje šibenskih fundusa, te uz pomoć-posudbu drugih gradova.

— KNJIŽARI I ANTIKVARIJAT. Današnja knjižara, zbog prirode poslovanja na principu rentabiliteta, ne ispunjava svoj zadatak. Šibenik mora već jednom dobiti jednu solidnu knjižaru, a ne bi bio nadmet u antikvarijat kroz koji bi mnoge knjige izšle na svjetlost dana.

— ZBORNIK ŠIBENSKIH NATPISTA. Naš grad obiluje brojnim natpisima koje bi se moglo sakupiti i publicirati.

— IZRAZA POVELJA. Zaslужnim ljudima naše zemlje mogla bi se podijeliti zvanja počasnog građanima Šibenika, a zaslужnim Šibenčanima slična povjesta (zaslužnog žuđanima). Ova posljednja bi se, bez daljnega, trebala makar postumno, dodjeliti pokojnom Boži Dulibiću.

— LJETNA POZORNICA. Trebalo bi već jednom urediti ljetovalnicu na tvrđavi Sv. Ane. Naš grad i te kako osjeća nedostatak pozornice na otvorenom u ljetnim danima, a isto tako i brojni turisti, strani i domaći, koji u sve većem broju posjećuju naš grad.

— NOVO GROBLJE. Odavno se

čuje »stambena kriza« na našem gradskom groblju, prije desetak godina bilo je govora o novom groblju na Gvozdenovcu. U toku naše proslave trebalo bi bar simbolički otvoriti novo groblje, odnosno postaviti kamen temeljac, ako ništa drugo.

— SINDIKALNI DOM. Zapnimo li svojski, Šibenik bi mogao konačno dobiti taj dom, koji je danas planiran, a danas ima samo uspomenu i ime »Moše Pijade« (Kuća ex Inchiostri).

— KONZERVIRANJE NAJSTARIJE ZGRADE U ŠIBENIKU. Konzervatorski zavod u Splitu ima već gotove planove (i sredstva, ali treba i naša participacija) za popravak najstarije zgrade u gradu — crkve Sv. Ante na Gorici. Kako će konzervatori nju samo izvana restaurirati, ostaće pitanje njene unutrašnjosti, koja se može urediti za jednu solidnu izložbenu dvoranu, koju u Šibenku ne-ma.

Naravno, svaki od nas može predložiti još čitav niz stvari, koje bi se mogle uklopiti u program jubilarnog proslavljivanja. Pitanje je samo hoćemo li se zadovoljiti samo idejama, ili ćemo prići nijihovoj realizaciji. Ma kako velika sredstva bude ova proslava iziskivala, to nas ne smije nikako obeshrabriti. Budući potrebno, možemo provesti i sabirnu akciju. Kad se novac može ulagati u kojekakve svrhe, onda se može i mora naći puta i načina da se osigura sredstva za što doličniju i što svečaniju proslavu najvećeg jubileja u historiji našega Šibenika.

— DNEVNIK ŠIBENIKA. Radena u Šibeniku, KSENIA DEDIC-HAJDARHODŽIĆ je već nekoliko godina član ansambla dubrovačkog Narodnog kazališta. Za vrijeme nedavnog gostovanja togog teatra u našem gradu, a poslije izvedbe drame »Staklena menažerija« V. Williamsa, poveli smo kratak razgovor s umjetnikom. Na naše pitanje da nam kaže kakav je bio njen prvi susret s kazačnim daskama nasmiješila se i kažala:

— Ako je riječ o ličnostima — već sam je spomenula. To je pokojni Branko Gavela. A mislim da neću pogriješiti ako kažem da je za mene najsnaznije drameko osjećenje, iznenadnje — nazovite to kako hoćeće — značio susret s originalnim, izvornim tekstom komedije »Dundo Maroje« Marina Držića. Marko Fotez je, nema dvojbe, zaslužan za, da se tako izrazim, »plasiranje« te Držićeve komedije, ali nisam usamljena u uvjerenju da je izvorni umjetnički snažniji jer je upravo Držićev duhu.

— Rad na teatarskim daskama donio Vam je i susrete s raznim redateljima. Kojeg od njih najviše cijenite?

— Imala sam uistinu prilike da radim s dosta kazališnih redatelja, mnoge sam i upoznala u svojoj kući, koja je ljeti, za trajanje Dubrovačkih ljetnih igara, pravo sijelo kazališnih radnika. Zbog toga se nije lako odlučiti za jednoga. No, kad već nastojite, kazat ću vam da mi je najviše zadovoljstva pružio rad se redateljem Tomislavom Durbićem, koji je, pored ostalog, scenski postavio i komad u kojem sam nastupila pred Šibenskom publikom.

— Vjerujte da me prve vijesti o ukidanju Narodnog kazališta u Šibeniku, zapravo o prestanku rada profesionalnoga dramskog ansambla, nisu ostavile

— Sasvim običan, amaterski,

ovdje u Šibeniku u mom gradu — a tome je lijepe broj godina — u omladinskom kulturno-umjetničkom društvu »Miro Višić«. Bio je to početak puta koji me odveo nešto kasnije u Zagreb, na studij glume na Kazališnoj akademiji. Evo, bilo je to davno, i mnogo je drukčije nego danas, ali bilo je lijepo doba i žaluje me činjenica da se tom vidi amaterizma u Šibeniku gotovo zameo trag Zbilja šteta.

— Na žalost Šibenik ostade i bez teatra?

— Vjerujte da me prve vijesti o ukidanju Narodnog kazališta u Šibeniku, zapravo o prestanku rada profesionalnoga dramskog ansambla, nisu ostavile

— Poznato nam je da ste igrali i u još nekoliko suvremenih, možemo li da kažemo — modernih dramskih djela, zanimalo bi nas što mislite o modernoj, avantgarndo drami?

— Bez obzira na niz komponenata koje čine razliku između — kako kažete — modernih i manje modernih dramskih tekstova, za mene ne postoje ubiti te razlike. Jer, moderno je sve ono što je dobro, nesvremeno je sve ono što je loše. Istina je samo da se od slabog teksta ne može »stvoriti« dobra predstava. Na žalost, od takvih slučajeva u teataru nije uvijek pošteđen.

— Na kraju, što biste poručili žiteljima rodnog grada?

— Zašto da baš je nešto poručujem? Dobro, dobro, ne kažem da je pitanje neobično, pa ču mojim Šibenčanima poželjeti napredak u svim oblastima, a posebno im zaželjeti da — kad prilike za to sazriju i budu postojali svi uvjeti — ne posjećuju samo izvedbe gostujućih kazališta, već i svoga profesionalnoga dramskog ansambla. Šibeniku je to potrebno.

Marković, Vera Tomanović, Bogdan Bogdanović i Žuža Egrencij.

Petar Kočić: »JAZAVAC PRED SUDOM«, redatelj J. Juvančić. Akteri izvedbe: Izet Hajdarhodžić, Martin Bahme, Dragan Marković i Vinko Prizmić.

TENNESSEE WILLIAMS:

»Staklena menažerija«, redatelj Tomislav Durbić. Uloge su tumačili: Milka Podrug-Kokotović, Ksenija Dedić, Miše Martinović i Izet Hajdarhodžić. U svih tri dijela kao scenograf i kostimograf pojavio se Zvonko Šuler, koji ujedno vrši dužnost direktora Narodnog kazališta u Dubrovniku.

— Nasip uz tvrđavu — »klješta« (Tanaja) radio je čitav Šibenik, bez obzira na spol i strelšku pripadnost, pošto su im Turci bili pred vratima.

Tvrđava je u nekoliko navrata bila popravljena — 1648-49, 1656, 1737. i za vrijeme francuske okupacije početkom prošlog stoljeća.

Poslije rata na ovoj su tvrđavi bili napravljeni sportski tereni (za tenis, košarku, odbojku), ali je to danas posve zapušteno.

Na slici: crtež (tlocrt) tvrđave s kraja sedamnaestog stoljeća.

UTJECAJ GAVELE

Nakon gostovanja dubrovačkog

Narodnog kazališta

Natprosječan uspjeh

Dvije teatarske večeri dubrovačkih umjetnika Šibenčanima neće tako brzo nestati iz sjećanja. Navikli da ponakad poslije gostovanja konstatiraju da im se umjesto umjetničkih kreacija serviraju surrogati obojeni turističkim predstavljajem, gledaoci su, napuštajući dvoranu Kazališta

»SIBENSKI LIST« VAMA »U SVIJETU«

PISITE NAM O VAMA

Obraćamo se svim građanima drniške, kninske i šibenske komune koji borave u bilo kojem kraju Jugoslavije ili u inozemstvu da nas savjetuju, da od nas traže što ih posebno interesira i da nas svojim prilozima izvještavaju o svom radu i o drugim našim građanima s kojima dolaze u dodir. Pri tome vas molimo da vodite računa o našim skromnim mogućnostima (sačin dva stalna novinara i nekoliko suradnika, veoma zastarjeli linotip-stroj, nedostatak slova za naslove, kurziv-slova, štamparskih linija i klisoteke) i o orientaciji na lokalnu problematiku (o ovome drugom možemo diskutirati preko lista).

Sve nas to posebno interesira iz razloga što slijedeće godine Šibenik slavi devetstotu godišnjicu spominjanja svoga imena i što bismo željeli da »Šibenski list« bude javna tribina svih naših građana, i onih koji su ostali »kod kuće« i onih koji su otišli u druga mjesto Jugoslavije ili u inozemstvo, tj. da »Šibenski list« bude glasilo koje će pratiti vaša kretanja u životu, vašu afirmaciju, zalaganja, uspjeh, promjene prebivališta, koje će vam pomoći da suradujete s ljudima koji su »ostali ovdje«, da se međusobno pronađate npr. za proslavu mature i slično, da vas informira o onome što želite, o onome s kim biste željeli doći u dodir, itd.

Da bismo sve to ostvarili, potrebna nam je VASA STALNA SURANJA. Zato nas izvještavajte o vašem radu, studiranju, izletima, o vašem snaalaženju u drugim mjestima; šaljite nam vaše originalne napise, vaše adrese, sastajališta, datum rođendana, datume slavlja, povodom diplomiranja, neke premijere koju ste režirali ili u kojoj ste igrali, neke izložbe, naučnog rada, radne afirmacije — i slično.

Uspostavimo li takvu suradnju, vjerujemo da će ona koristiti i nama koji smo »ostali ovdje i vama »u svijetu«, jer ćemo se međusobno radovati uspjesima, proslavama i postignućima i uzajamno otvoreno ukazivati na propuste.

ZATO VAS JOS JEDNOM POZIVAMO NA SURADNU!

REDAKCIJA »SIBENSKOG LISTA«

Najviše branjena (ali i najviše kritizirana!) dionica Jadranke magistrale, koja obilazi grad, još je uvijek predmet diskusija i rasprava. Nivo tih rasprava (bez uvrede bilo kom!) često ne izlazi iz okvira kavanskih »kuloara« ili uličnih nagađanja »Magistrala se gra-

di! — Magistrala se ne gradi! Ovo neće biti nikada završeno! Sve to skupa neće pomoći našem turizmu!

Uvijek takve ili slične teme čujemo u obradi dobrog dijela »stručnjaka« za komunalnu problematiku ili od strane »običnih promatrača«.

Jednom, prije ove bure i ovih mrazova, zapisaо sam kako grupe značajateljnika na gradilištu zapitkuju, interesiraju se, klimaju glavama. Ništa neobično. Jedno sunčano popodne provedeno u štenji i »borbi

pot do šest.«

Cetiri godine proveo je Ivan Luketa u prvoj svjetskoj ratu. Bio je u Boki, u Kaštelima, zatim u Sinju, Šisku, pa na kraju u Češkoj, gdje je radio u »Škodini« tvornicama.

— Kasnije sam se vratio i nastavio borbu za život. Konkurenčije je bilo na svakom koraku i u svakom obliku. Danas više ne mogu raditi kao nekad. Namjeravao sam vratiti obrt, ali su me sinovi odvratili od toga. Plaćem socijalno osiguranje plaću imati penziju, ali radit će ponovo dokle god budem mogao...«

I zaista, stari Ivan ne može da se lako odvoji od svojih pilja, dlijeta, od svoje radionice. Pomaže mu sin Šime, već više godina. »Od braće jedino ja ovdje radim s ocem« — rekao nam je na rastanku Šime. »Ostali se bave drugim poslovima. Jedan je 1941. godine nastradao u Zadru, u automobiljskoj nesreći, a drugi, Jole, poginuo je u partizanima 1943. godine.«

JOSU ŽAJU, cipelara, našli smo također u njegovoj radionici — za malim okruglim stolom nad kojim vidi svjetiljka.

— Danas više nema mladih ljudi koji bi se opredijelili za ovaj posao — rekao nam je odmah Joso Žaja. Ostali smo samo mi starji. Danas nas ima desetak cipelara. Ima ih koji rade i po kućama. To je nadrijeti. On ometa naš posao. Ja sam izučio zanat kod svoga oca Marka. Počeo sam sa 14 godina. Kao obućar radim već 30 godina.

U svome dugom životu odgojio je osmoro djece: šest sinova i dvije kćeri. Danas ima 13 unučadi i 3 pravnuka. O svome

godinama, a jedan od njih i decenijama. Zapravo — više od pola vijeka.

Riječ je o stolaru IVANU LUKETI, starom 81 godinu. U početku nevoljko, kasnije je sam spontano počeo priču: »Pošao nam na zanat sa 12 godina. To naučavanje trajalo je 11 godina, kada sam dobio obrt. Od tada je prošlo 56 godina...«

Već i u vrijeme kada se Ivan Luketa radio, 2 godine kasnije (1886) imamo pojavu jednoga od prvih statuta šibenskih zanatlja. To je statut »Društva šibenskih rabotnika« — »Sloga i radnja«. U paragrafu 1. toga statuta kaže se: »Društvo rabotnika stanuje u Šibeniku, skup se da po zakonitom putu pobolji žudoredno i materijalno bitje (... stanje) zanatlja...«

Ivana Luketa možemo zaista smatrati doajenom šibenskih zanatlja.

U svome dugom životu odgojio je osmoro djece: šest sinova i dvije kćeri. Danas ima 13 unučadi i 3 pravnuka. O svome

Završni radovi na dionici oko Šibenika

ne interesira »na licu mesta«. A bušilice tutnje i dalje u hladnom usjeku. Drmaju i potresaju tijela ljudi, valjda, stvaraju onu dodatnu temperaturu, potrebnu da se čovjek ne guri od hlačnog. Dva radnika koja rade na teškim utovari-vacima nemaju zajedno više od četrdeset godina. Strojevima rukuju gotovo »naslijepo«, ali se začudujućom sigurnošću.

Rad na teškim, naizgled nezgrapnim »damperima«, posebno je težak. Oni se s teškim teretom kamenja »veru po najnezgrapnjem terenu da bi ga istovarili na trasu. I na njima rade mladi radnici.

To je samo dio jedne velike »ekipe« koja radi na čitavom potezu trase oko Šibenika, sve tamo do kanala. Rad ne prestaje čitavog dana... Gradilište Magistrale nije utihnu... Kad sam skupljao utiske i materijal za ovu reportazu, temperatura u termometru bila je na nuli. Bura je snažno zavijala, čas pojčavajući, čas noseći k moru tutnjavu i zvukove gradilišta. Na jednom mjestu, koje trazom vodi u pravcu mosta, petoro radnika grije se na škrtoj vatri. Ruke bijele od kamena, raspucale od bure...«

Nisam se mogao oteti jednoj usporedbi: prije sedam mjeseci, kad je svečano predana saobraćaju dionica Magistrale od Šibenika do Rogoznice, zajedno sa Morinjskim mostom, na toj svečanosti jedva se mogao naći netko od tih radnika. Oni su već bili otišli u druga područja. Predsjednik Skupštine kotara Split, inž. Zvone Jurišić i drugi govorici istakli su prije svega, zahvalnost zajednice upornom i požrtvovnom radu radnika-gradičelja ove ceste. Jedna skromna spomen-plača na početku vijaduća kod Ražina također govori o tome.

Na ovoj hladnoći nema posjetilaca. Nitko ne pokazuje pristima u pravcu trase, nitko se

Zasluge, što ćemo sve već u predsezoni ove godine moći voziti ovim jedinstvenim pre-djelom, pripast će u najvećoj mjeri ljudima koji danas zista neumorno rade na završavanju dionice oko grada.

J. C.

TRI MAJSTORA GOVORE

O SVOM ZANATU

Kad bismo opisivali sliku ovoga grada od unatrag 40, 30 ili 20 godina, kad bismo se prenijeli u jedno razdoblje koje još nije predstavljalo predvećerje rata, zatekli bismo Šibenik onakav kakvoga današnja mlada generacija jedva može zamisliti i kakvog se sve slabije sjećaju i njegovi stariji stanovnici.

Godine 1929. bilo je u Šibeniku 439 zanatskih majstora. Dvadeset godina kasnije, 1949. godine, bilo ih je 142, 1951. godine bilo ih je 172, a 1954. godine 155.

Razvijenost zanatstva najbolje će se vidjeti ako usporedimo odnos ukupnog broja zanatlja s ukupnim brojem stanovništva u pojedinim (bijšim) kotarima. Tako prosječni broj stanovnika zaposlenog u zanatstvu u bijšem kotaru Split iznosio je 90, u Makarkoj 46, u Šibeniku 54 i u Zadru 62.

To su ujedno najrazvijenija zanatska područja u Dalmaciji. U stvari, zanatstvo u prosjeku još ni 1954. godine nije dostiglo predmetni nivo, a pogotovo ne na ovom području.

Danas u Šibeniku ima razmjerno malo zanatlja izvan socijalističkog sektora. Poduzeća i servisi u društvenom sektoru obavljaju samo uslužne djelatnosti na savršeniji i organizirani način nego što su to prije radile zanatlja. No, ostalo je jedno područje koje oni i dalje zadovoljavaju. Moderno vrijeme učinilo je svoje: ni oni danas više ne rade — one i onakve poslove kao nekada. Prilagodili su se novim zahtjevima ovoga vremena. Ali, nešto je ipak ostalo...«

Posjetili smo trojicu šibenskih zanatlja, jednoga stolara, jednoga cipelara i jednoga krojača.

Kad sam ušao u prostranu stolarsku radionicu, zatekao sam u njoj dva čovjeka. Nije to bilo slučajno: oni tu rade

— Proizvodi koje izradujemo — kaže Žaja — izmijenili su se. Prije rata izradavali smo papuče od kože, tzv. »levantine«. Najviše za seljaka. No, još prije toga učili su se i druge zanatne.

Kasnije smo prešli na sandale. Ali je danas i taj posao opao. I seljak i građanin danas nosi modernu tvorničku obuću. Svet se umnogočem modernizirao. Sandale mladi više ne nose. Čak ni na selu. S takvom vrstom obuće mladi se svijet ruge! Takva su vremena. Sve što je preostalo za nas jeste popravak obuće koja se prodaje u trgovinama...«

Uzeo je jedne takve cipele i rekao:

»Sada su one na redu...«

MILAN ČOKRIĆ, krojač, jedan još od onih zanatlja koji su doselili u Šibenik između dva rata.

On je došao 1932. godine sa još 8 radnika iz Slavonske Požege. Zaposlili su se kao krojači radnici kod Marijana Milankovića, koji je upravo bio osnovao krojačko-konfekcijsku radionicu. Počeo je samostalno raditi tek uči rata — 1941. godine. Za vrijeme rata bilo je zaista teško: »Sili smo, možemo reći, obične krpe. Ničega drugog nije bilo!« — prisjeća se majstor Milan.

Zašto ste odselili iz Požege? — upitali smo.

— Kod nas je vladala stagnacija. Ovdje je bilo uvijek više posla. Osjećala se potreba za konfekcijskom i krojačkom radnjom. Mislim da se i danas osjeća potreba za krojačima, jer sada odijela oblače svi — i selo i grad, mada i konfekcija vrši svoj utjecaj na obim naših poslova.«

I na kraju ono što nismo spomenuli: šibenske zanatlje smatraju da ih finansijski organi baš ne štede i da tereti nisu mali, ali vjeruju u olakšice koje su im, prema njihovim navodima, obećane. J. Čelar

„Zvijezda noći“ u Vrpolju

U Vrpolju već nekoliko godina postoji i aktivno djeluje KUD »Ivo-Lola Ribar«. To je ujedno i jedino kulturno-umjetničko društvo na selu na području naše općine. Ono danas, poslije 4 godine postojanja, okuplja više od 40 članova, od kojih su tridesetak omladinci i omladinke. U društvu postoji dramska, folklorna, tamburaška i recitatorska sekacija. Do sada su ti omladinci u svom i okolnim mjestima održali više od 40 različitih nastupa. Programi su bili solidno pripremljeni i dobro posjećeni. Najveće interesovanje pobjudio je folklorni nastup mladih Vrpoljana u Narodnom kazalištu u Šibeniku, kao i u okolnim mjestima.

U prošlu subotu KUD »Ivo-Lola Ribar« proslavilo je četverogodišnjicu svoga postojanja velikim plesom. Uz ples je organiziran nastup najboljih članova društva, koji su na satiričan način kritizirali negativne pojave u mjestu, kod pojedinaca i kod društveno-političkih organizacija.

Lutrija, šaljiva pošta i rolet-ples učinili su ovu manifestaciju još zanimljivijom. Jedna novina koja je izazvala veliko veselje te večeri je »Zvijezda noći«, koju su prisutni izabrali tačno u 24 sata. Sa ukupno 127 bodova, drugarica TOMAŠIĆ VESNA proglašena je za zvijezdu te večeri, kojoj je KUD poklonio tortu. Treba napomenuti da je na spisku bilo više kandidatkinja, čija nam imena nisu poznata jer su se krile pod određenim šiframa. Moramo dodati i to da je vrijednost boda iznosila 10 dinara. Interesantno je da je trenutak proglašenja »Zvijezde noći« izazvao veliko oduševljenje kod svih prisutnih. Oni će s tom tradicijom nastaviti i dalje.

Taj svečanosti prisustvovali su i neki članovi Općinskog komiteta Saveza omladine Šibenik, kao i predsjednik Komiteta Ante Ljubić.

Zivko Petković

PISMO IZ NJEMAČKE

DRUZE UREDNICE!

Redovni smo čitaoci i pretplatnici »Sibenskog lista« moja supruga i ja, i on nas svojom sadržinom veoma zadovoljava, a pogotovo sada kad se nalazimo u tudini i daleko od svoje drage domovine. Svaka me i najmanja stvar zanima o tome što se radi i postiže u našoj komuni. Bilo bi mi draga kad bih jednom pročitao u listu nešto posebno o mome mjestu Danilo Biranj, kao na primjer: Danilo Biranj dobio elektriku ili u Danilu se podiže spome-

D. Malenica
Zapadna Njemačka

MILENA KRNIĆ

Odgovor redakcije

Radovi na elektrifikaciji Danila Birnja intenzivno se nastavljaju. Za elektrifikaciju mesta već je prikupljeno 3,5 milijuna dinara. Vrijedno je istaći da su dobar dio tih sredstava šitelji Danila Birnja ostvarili radeći na popravku ceste od Danila Gornjeg do Dubrave u dužini od oko 7 kilometara. Radove na popravku te ceste platilo im je Poduzeće za ceste iz Šibenika. Pored toga, izvjesnu materijalnu pomoć pružila im je i TLM »Boris Kidrić«, u kojoj je zaposlen veći broj mještana. Inače, oko 100 stanovnika Danila Birnja zaposleno je u šibenskim radnim organizacijama. Da bi se posprešila elektrifikacija, mještani su, uz ostalo, prikupili i oko 25 kubika pijeska za izgradnju transformatora, a svako je domaćinstvo dalo po 1.500 dinara za pokriće troškova geometra koji će izvršiti »snimak« sela radi podizanja niskonaponske mreže. Inače, svako od 90 domaćinstava u Danilu Birnju dalo je prešle godine po 10 tisuća dinara

Suradnja s omladinom Čehoslovačke

Nedavno je održan sastanak novoizabranoj sekretarijata Općinskog komiteta Saveza omladine Šibenika. Na sastanku su razmatrani zaključci sa godišnjih konferencija omladinskih organizacija i usvojena su neka pitanja koja se odnose na daljnji program rada omladine. Tom prilikom izabran je nekoliko komisija, među kojima ideološko - politička, organizaciono - kadrovska, za promslu i manifestacije, te komisije za praćenje rada seoskih, školskih i radničkih organizacija.

Izabran je i Odbor za proslavu Dana mladosti, u čijem se

— kb —

U listu od 10. II o. g. dali smo pregled prevedenja osobnih mirovin. Danas ćemo se zadati na prevedenju ostalih mirovin ne ponavljajući ono što je već kazano kod osobnih mirovin, a što se odnosi i na mirovine koje sada obrađujemo.

INVALIDSKE MIROVINE

Kao i druge, i invalidske se mirovine prevede po službenoj dužnosti a po Osnovnom zakonu o invalidskom osiguranju. Da bi se invalidska mirovina prevela, treba umjesto starog osnova utvrditi novi mirovinski osnov. Razlikujemo kog toga dva slučaja. U prvi spadaju mirovine koje su obračunate od prosječnih mirovinskih osnova po dosadašnjim propisima (član 63) i one mirovine koje su odredene po osobnom dohotku do 31. XII 1960. U tim slučajevima novi mirovinski osnov utvrđuje se tako da se za osiguranici razred iz rješenja potraži iznos za isti razred u tabeli iz člana 216 OZOMO-a. U drugu grupu spadaju one mirovine koje su određene po osobnom dohotku ostvarenom poslije 1. I 1961. do 31. XII 1964, u kojem se slučaju novi mirovinski osnov utvrđuje primjenom valorizacionih faktora na osobni dohodak iz pojedine godine u smislu člana 218 OZOMO-a.

Visina mirovine od, na gornji način utvrđenog novoga mirovinskog osnova, obračunava se u smislu općih postotaka iz tabele iz člana 34 OZOMO-a zavisno o dužini mirovinskog staža, a ako je invalidnost nastupila zbog nesreće na poslu, visina iznosi uvijek 85% od osnova.

Kod invalidskih mirovina tre-

ba napomenuti da novi Zakon ne poznavanje mirovinu u punom i u smanjenom iznosu (75%) kao dosadašnji Zakon. Novi Zakon to rješava tako da uživačima mirovina - invalidima II i III kategorije invalidnosti koji su uživali invalidsku mirovinu u smanjenom iznosu (75%) neće biti nova prevedena mirovina umanjena ako su već navršili ili će u toku 1965. navršiti 60 godina života muškarci, odnosno žene 55 godina. Ako te godine nemaju ili ne mogu imati u 1965., onda im pripada takozvana privremena invalidska mirovina. Ona se utvrđuje od novo prevedene mirovine, i to 90% ako ukupni mirovinski staž pokriva 3/4 kalendarskog od navršenih 20 godina života uživača do godine u kojoj je kod uživača došlo do invalidnosti (radni vijek) a 80% ako taj staž iznosi manje od navedenih tri četvrtine. Ima li uživača višu stručnu spremu, radni vijek se računa od navršene 23. godine života, a ako ima visoku spremu, od navršene 25. godine života. Ima još jedna vrlo značajna novina. Sastoji se u tome da pod određenim uvjetima pripada dodatak na invalidnost od prije 55. (muškarci), odnosno 50. (žene) godine života, a prevedena mirovina iznosi manje od 85% od novoga mirovinskog osnova, pripada mu uz prevedenu mirovinu još i dodatak na invalidnost, i to: 20% od prevedene mirovine ako njegov mirovinski staž pokriva 3/4 radnog vijeka (nosit), 15% ako pokriva 1/2 ili više, a 10% ako pokriva manje od polovine.

Sto se ispravaka tiče, vrijede iste odredbe kao i kod starosnih

GORAN LIVAKOVIC

Prevodenje ostalih mirovina

mirovina, samo što se kod invalidskih mirovina ne traži dužina mirovinskog staža. Dakle, oni uživači koji su ostvarili invalidsku mirovinu po propisima prije 1. I 1959. a razvrstani su u I, II i III (srednja stručna spremna) prethodno dobivaju razred više i onda se prevede, a kvalificirani dva razreda više. Isto tako uživači od prije 1. I 1959. dobivaju prethodno jedan razred više ako su učestvovali bilo koliko vremena u ratovima od 1912. do 1918.

PORODIČNE MIROVINE

Porodična mirovina se prevedi tako da se najprije utvrdi mirovina koja bi pripadala kao prevedena mirovina osobi od koje porodica izvodi svoje pravo na mirovinu. Porodična se utvrđuje od starosne ili od invalidske, ako starosna nije polovnjija. Prije utvrđivanja novoga mirovinskog osnova vrše se i ispravci osiguraničkih razreda ako za to postoje uvjeti. Od tako utvrđene privredne starosne ili invalidske mirovine

PISMO REDAKCIJI IZ BEOGRADA

Zelio bih da objavite ovaj moj članak, koji pišem povodom intervjuja s Mišom Kovačem.

Naš grad dao je u posljednje vremje dva popularna pjevača, Vicu Vukovu i Arsenu Dediću. Po vašem pisanju predstoji još jedan, a to je Mišo Kovač.

Cudi me što se ne nađe netko iz tog našeg »Sibenskog lista« pa ustavi Vlahu Dekoviću, Igoru Gulinu, Goranu Livakoviću ili Milenu Krnić, pa da o njima nešto napiše, jer, koliko se razumijem u muziku i kvalitet pjevača, mislim da se svi oni mogu svrstati među vrlo dobre pjevače. Svi ti skromni momci pobrali su mnogo aplauza i doživjeli velik broj uspjeha, pa o njima ni riječi.

Vlaho Deković pjeva je tri godine u splitskom »Mozaiku«

na koncertima sa Vicom, Kneževići, B. Jurković, s Robićem, Novoselom — i drugima. Dvije godine pjeva je na više od 40 koncerata »Tribine mladih« pri Narodnom sveučilištu u Splitu, a i u Šibeniku je imao nekoliko koncerata. Pjeva je u Centru za kulturno - umjetnički odgoj mladih i u sezoni pred hotelom »Krk«.

Igor Gulin i Goran Livaković trijumfirali su sa »Magneti« na koncertima Centra za kulturno - umjetnički odgoj mladih, kao i Milena Krnić sa orkestrom Doma JNA. Također mislim da bi trebalo povoljiti i orkestre »Magneti«, »Makiedosim« i ostali koji postoje u našem gradu. Svi ti amateri nemaju podršku ni sa jedne strane, a upitajte ih za želje — pa ćete vidjeti kakva volja

Izvinite što ostajem anoniman, no svejedno se nadam da ćete objaviti ovaj moj članak, a ja ću vam se unaprijed javljati se mogu interesantnijim člancima ako mislite da bismo mogli suradivati. Odgovorite mi preko lista — u rubrici čitaoci pitaju. Drugarski vas pozdravljam.

Xmeron

IGOR GULIN

orkestara i na proslavama, akademija i drugarskim večerima. Sada pripremamo jednu turneju. Pored toga, od 1959. godine član sam »Kola«.

A SAD NAM KAZITE: DA LI VAM JE ITKO POMAGAO, KOLIKO I U ĆEMU?

GULIN: »Nitko mi nikad nije davao nikakva uputstva, niti sam imao kakve pomoći, iako bih volio da me netko uputio u rad, naročito u muzičkoj naobrazbi.«

LIVAKOVIC: Roditelji kažu: »Prvo je škola, a »pivanje« drugo. Radio sam sam uz gitaru, i na taj način vježbao, tj. gledao sam kako drugi sviraju, a pjevanje sam učio preko radija i gramofonskih ploča.«

KRNIC: »Iz početka sama. Mnogo mi je pomoglo to što sam poznavao muzičku teoriju. Ozbiljni rad započeo sam priključenjem orkestru Doma JNA. Međutim, ono što bih mogla maksimalno postići, još nisam postigli. Budući da se orkestru priključio jedan novi član, klavirista, s kojim radim svaki drugi dan, nadam se da će to podići kvalitet moga načina interpretiranja zabavnih melodija i da mogu očekivati bolje rezultate.«

RECITE STA OVAJ GRAD PRUŽA ILI NE PRUŽA MLAĐIMA?

GULIN: »Što se tiče pjevanja, pruža se prilika svakome, ali je to provincijski, a »Mikrofon je vaš« dolazi rijetko. Mislim da bi trebalo da svake godine do netko, kako bi se mladima dala prilika da se bolje afimiraju.«

LIVAKOVIC: »Ja sam uskoro gotov sa Šibenikom, jer odlazim na studije u Zagreb i tamo će nastaviti, a za mlade koji ostaju ili tek počinju najbolja je preporuka da ne ostanu

zakulisani i da ne čekaju nego da se učlane u Centar mladih.«

KRNIC: »Trebalо bi da drugovi iz Radio-televizije Zagreb češće navraćaju u Šibenik, jer se tek na priredbama emisije »Mikrofon je vaš« pokazuje pravu vrijednost pjevača amatera.«

Mislim da je u manjem gradu za početnika najvažnija — upornost u radu, jer često ne nailazi na razumijevanje i podršku.

IMATE LI JOS STO RECI?

LIVAKOVIC: »Možete napisati da su prije nekoliko dana »Mjesečari« mislili sklopiti ugovor s »Rivijerom« da subotom i nedjeljom pjevaju u hotelu »Jadran«, ali da im direktor Gimnazije nije dozvolio da pjevaju — u lokaluu. Time smatrao oštećeni, jer su nam za studij, pored ostalog, potrebljana i izvjesna sredstva.«

Evo, i ovim napisom naš list je pokušao zadovoljiti čitaoca. dakako, nastojat ćemo to i ubuće.

koja pripada aktivnom vojnom osiguraniku istog čina, odnosno klase na dan 31. XII 1964. godine. U platu se ubrajuju osnovna i položajna plaća, armijski dodatak i primanja koja pripadaju vojnim osobama istog čina i klase. Visina mirovine se utvrđuje od novog mirovinskog osnova po VII osig. razredu koji iznosi 40.600. Prema stažu od 26 godina pripadala bi mirovina osobna u visini od 57% od 40.600, tj. 23.142. Porodična mirovina za 3 člana iznosi 90%, što daje iznos od 20.828 dinara. Ako bi bio neko od članova šire porodice s pravom na porodičnu mirovinu (primjerice roditelj) pripadal bi mu 10% (kojim ostaje do 100%) od osobne mirovine, tj. 2.314 dinara.

Ako je takva ranija mirovina pripadala djeci, a bračni drug nije imao pravo na mirovinu, onda su djeca po starim propisima imala 65% od osobne mirovine, tj. od 12.600 i mirovina je iznosila 8.190 dinara. Sada bi prevedena mirovina pripadala djeci u visini od 80% od prevedene mirovine koju bi uživalac imao da je živ, tj. 80% od 23.142 = 18.514 dinara.

VOJNE MIROVINE

Kod ove vrste mirovina treba dodati samo to da se kao novi mirovinski osnov uzima plaća

I. Ramljak

Dogovor bez koga se ne može: ili još jednom o integraciji

Sibenski privrednici sve češće razgovaraju o svrshodnosti integracije triju ne baš tako velikih drvoprerađivačkih radnih organizacija. Riječ je o Drvnom kombinatu, Proaktivno - drvodjelskoj zadruzi i »Stolaru«. Ta poduzeća obavljaju veoma slične poslove, ali ni jedno od njih nije u stanju da se bez ozbiljnih teškoća »upusti« u suvremenije poslovanje. Naravno, među njima egzistiraju i u tome pogledu izvjesne razlike, a njih nisu lišeni ni stavova koji se sazauzimaju kada se pove rasprava o integraciji. Ta činjenica nagnala nas je da vas

obavijestimo o pogledima koji u pojedinim o tih radnih organizacija dominiraju kad se spomenе eventualna integracija.

Ante Guberina: Drvni kombinat: RAZLOZI ZA INTEGRACIJU POSTOJE

Mi smo uglavnom za integraciju. Samo, da ne bi došlo do nesporazuma, trebat će to detaljnije objasniti. Radi se, naime, o tome da samo objedinjavanje rada ne bi unijelo u integrirano poduzeće mnogo perspektivnosti, ako se ne bi tom činu prišlo studiozno. Tre-

balo bi, pored ostalog, prelociti sjedišta sadašnjih kolektiva na najpogodnije mjesto. Ako bi sve ostalo po starom, aki bi, naime, pogoni ujedinjenog poduzeća ostali u sadašnjim prostorijama, stvorili bi se suvišni troškovi. U tom slučaju trebala bi tri šefa pogona, tri skladištara i za svaki pogon bar minimalno administrativno osoblje. To bi, sasvim razumljivo, nepotrebno, »gutalo« pozamna sredstva. Međutim, ako bi se čitava djelatnost sadašnjih triju kolektiva odvijala u jednom krugu, spomenuta rad-

Da li će doći do integracije sibenskih drvoprerađivačkih poduzeća?

na mjestu ne bi bila neophodna.

Što se tiče perspektivnog rada ujedinjenog kolektiva držim da bi on mogao biti veoma dobar. Ni jedno od triju kolektiva o kojima je riječ ne raspolaže sada fondovima koji bi dozvoljavali iole efikasniju intervenciju u pogledu investicija. Ako bi došlo do integracije, onako kako je mi zamišljamo, fondovska sredstva bi se znatno povećala. U tom slučaju moglo bi se nabaviti prijevozno sredstvo za nabavu grade i restauriranje proizvoda, što bi, uz ostalo, utjecalo i na smanjenje troškova poslovanja, a time bi i cijene artikla bile pristupačne.

Prema nekim proračunima, pretpostavlja se da bi integrirano poduzeće već u prvoj godini rada raspolaže s više od 15 milijuna fondovskih sredstava. Ako bi se radilo kako

treba, iz godine u godinu ta bi se sredstva, bez sumnje, i povećala. Zbog svega toga, mi držimo da bi integracija dobro došla, ali, kako sam već kazao, samo pod uvjetom da se svi poslovi sadašnjih triju drvoprerađivačkih kolektiva budu odvijati na jednom mjestu.

Srećko Perković, »Stolar«: U OVOM TRENUTKU NISMO ZA INTEGRACIJU

— Naše poduzeće sada dobro posluje. Ne kažem da nam u radu ne iskravaju problemi, ali ih s voljom rješavamo. Kad jedno poduzeće, po mišljenju radnika, posluje dobro, naročito, da ih ideja o integraciji ne može oduševiti. Drugim riječima, mogu vam izjaviti da naša radna organizacija u ovom trenutku nije za integraciju. Mi smo u kolektivu o tome više puta raspravljali i uvijek smo zaključivali upravo to što sam kazao. Mislim da mogu reći da u tim raspravama nismo našli valjan razlog za integraciju, premda čujem da mišljenja da bi ona eventualno mogla koristiti. Nisam nikakav svevidljivi šef računovodstva, ali držim da nam uvjeti, i radni i u pogledu ličnih primanja, ne bi tim potezom bili osjetno poboljšani. No, red je kazati da mi a priori ne odbacujemo razgovore o objedinjavanju rada. Produktivno-drvodjelske zadruge, Drvnog kombinata i nas. Kada bismo bili uvjereni da bi nam zajednički budući rad bio korisniji, ne bi bila razloga, sasvim razumljivo, koji bi nas odvraćati od integracije. Međutim, nama se čini da bi ona bila svrshodna tek tada kada bi nastale promjene, koje sada, kako mi stvar shvaćamo, ne izgledaju odveć re-alne.

Branko Tambača, Proaktivno - drvodjelska zadruga: RAČUNICA NE GOVORI U PRLOG INTEGRACIJI

— Govorim u ime kolektiva koji je jednodušan u stavu prema eventualnoj integraciji: ne držimo je neophodnom. Dapače, nema nijednog ozbiljnog razloga koji bi nas mogao uvjeriti da je naše rezoniranje netočno. Lični dohoci članova našeg kolektiva su sasvim zadovoljavajući, zapravo toliki da ne vjerujemo da bi nam ih integrirano poduzeće moglo o-

sigurati. Posla, imamo, imamo i neophodne strojeve, nismo preopterećeni administrativnim osobljem, jednom riječi, zašto da tražimo, što se reče, kruha nad pogacom. Ne bismo željni mijenjati sadašnji status, jer su nam poslovi u priličnoj mjeri uhodani i svoju perspektivu, da tako kažem, vidimo upravo u radu sadašnjeg kolektiva i u njegovu napretku. Ako bi nam neko pokazao drukčiju računicu, kada bismo bili uvjereni da će nam posljive eventualne integracije biti bolje, u što je teško povjerovati, ne znam tko bi od nas i promislio da daje nekakav otpor toj ideji. Ponavljam, međutim, da računice s kojima raspolažemo govore sasvim suprotno.

Marinko Vrcić, referent za zanatstvo Skupštine općine: INTEGRACIJA BI BILA KORISNA

— O objedinjavanju rada »Stolara«, Drvnog kombinata i Proaktivno - drvodjelske zadruge već je razgovarano. Tom pitanju nije se prišlo ad hoc, jer se raspravljalo s namjerom da svima bude bolje. Niz pokazatelja upućuje na zaključak da bi integracija uistinu koristila tim trima radnim organizacijama. Sto se tiče, mi smo u tom pogledu načistu i čini nam se da otpor integraciji nije temeljen na realnim pokazatelevima rada. Produktivno-drvodjelske zadruge, Drvnog kombinata i nas. Kada bismo bili uvjereni da bi nam zajednički budući rad bio korisniji, ne bi bila razloga, sasvim razumljivo, koji bi nas odvraćati od integracije. Međutim, nama se čini da bi ona bila svrshodna tek tada kada bi nastale promjene, koje sada, kako mi stvar shvaćamo, ne izgledaju odveć re-alne.

Culi smo mišljenja predstavnika triju radnih organizacija koje ulaze u kombinaciju za integraciju. Drvni kombinat na stupcima našeg lista predstavlja direktor, a za ostala dva poduzeća govorili su predsjednici upravnih odbora. Ne ulazeći u pojedina mišljenja koja se, uvjereni smo, temelje na stavovima radnika, čini nam se da bi ideju o integraciji ovih kolektiva trebalo proučiti. Ne bi bilo poželjno da se integracija neko-mu naturi, ali je isto tako jasno da integracionim kretanjima ne bi trebalo davati otpor, tim više ako bi se taj otpor eventualno temeljio na uskogrudnim ličnim interesima pojedinačnih dijelova kolektiva. D. B.

Duboko je korijenje učeničkog neuspjeha

Na sjednici Savjeta za prosjeku Skupštine općine Drniš, koja je održana prošle srijede, analizirani su (ne)uspjeh škola prvog i drugog stupnja na kraju prvog polugodišta. Sjednici je, pored članova Savjeta, prisustvovao i prof. Spiro Crnogorac, prosvjetni savjetnik u Županiji, a i učenici s početkom studija. Škola Split, te svih direktori škola.

Kada škole prvog stupnja, u prosjeku, na polugodištu postignu tek 35% pozitivno ocijenjenih učenika, a vrlo mršavu pozitivnu osnovnu bilancu osnovnih škola »nategnu« prva četiri razreda, onda je krajnje vrijeme da se zvoni na uzbunu na sva zvona. U Gimnaziji je bez nedovoljnih ocjena završilo prvo polugodište 43 posto

učenika, u Školi za učenike u privredi 33 posto, a u Ekonomskoj školi 29 posto. »Zbog slabog učenja i vladanja«, kako je to kratko napisano u polugodišnjem izvještaju iz Gimnazije je isključeno 10 a iz Ekonomskog škola 18 učenika. Prema tabelarnom pregledu, od ukupno 713 učenika u Školama drugog stupnja s tri i više nedovoljnih ocjena ima 217 učenika. Znači li to 217 potencijalnih ponavljača? Mnogo govori i podatak da ni jedan učenik nije nagrađen, a samo Škola za učenike u privredi sjetila se da pohvali 4 svoja vrlo dobra učenika (odličnih nema!). Ali je zato 120 učenika kažnjeno ukorom.

U šest osnovnih škola i njih 46 područnih odjeljenja ima

7.002 učenika, a u 2.404 dječaka knjižice upisana je bar jedna negativna ocjena. U postotku to iznosi oko 27 posto negativnih. Po uspjehu najbolja je Osnovna škola u Oklaju, slijedi Unešić, zatim Drniš, Gradac i Drinovci, a najslabiji uspjehima Škola u Siveriću. Relativno zadovoljavajući uspjeh osnovnih škola osiguravaju niža odjeljenja. Da je to u većini slučajeva tako, najbolje ilustrira podatak da je u nekim Školama uspjeh u prva četiri razreda za 35 posto bolji od uspjeha u petom, šestom, sedmom i osmom razredu.

Obrazlažući stanje i poduzete mјere u svojim Školama na kraju prvog polugodišta, direktori Gimnazije i Ekonomskog Škola pravdavali su isključenje učenika neminovalnom potrebom selekcije, direktori Škole za učenike u privredi ukazao je na neke anomalije u nastavnom planu i programu koje »zagorčavaju život« učenicima te Škole. Svi su i ovog puta ponavljali u horu banalnu konstataciju: učenici neće da uče!

— Problemi uspjeha, odnosno neuspjeha, o kojima raspravlja Savjet, široki su, i oni imaju duboko korijenje — rekao je Spiro Crnogorac, prosvjetni savjetnik u Županiji za Školsko suradnju svih društvenih snaga. Na žalost, one se javljaju samo početkom i svršetkom školske godine i na kraju prvog polugodišta — i nikač više. Spiro Crnogorac je konstatirao da kod nekih prosvjetnih radnika nedostaje misaona zrelost. Da se poboljša kvalitet odgoja i obrazovanja, potrebna je bolja organizacija nastave, veće aktiviranje subjektivnih snaga i jedinstvo načinika i kolektiva.

Na kraju sjednice, Savjet je raspravljao o žalbama dvojice roditelja isključenih učenika Gimnazije, zaključivši da je oduševljena Škola opravdana i pravovaljana. (c)

— Ijali u horu banalnu konstataciju: učenici neće da uče!

— Problemi uspjeha, odnosno neuspjeha, o kojima raspravlja Savjet, široki su, i oni imaju duboko korijenje — rekao je Spiro Crnogorac, prosvjetni savjetnik u Županiji za Školsko suradnju svih društvenih snaga. Na žalost, one se javljaju samo početkom i svršetkom školske godine i na kraju prvog polugodišta — i nikač više. Spiro Crnogorac je konstatirao da kod nekih prosvjetnih radnika nedostaje misaona zrelost. Da se poboljša kvalitet odgoja i obrazovanja, potrebna je bolja organizacija nastave, veće aktiviranje subjektivnih snaga i jedinstvo načinika i kolektiva.

— Na kraju sjednice, Savjet je raspravljao o žalbama dvojice roditelja isključenih učenika Gimnazije, zaključivši da je oduševljena Škola opravdana i pravovaljana. (c)

— Ijali u horu banalnu konstataciju: učenici neće da uče!

— Problemi uspjeha, odnosno neuspjeha, o kojima raspravlja Savjet, široki su, i oni imaju duboko korijenje — rekao je Spiro Crnogorac, prosvjetni savjetnik u Županiji za Školsko suradnju svih društvenih snaga. Na žalost, one se javljaju samo početkom i svršetkom školske godine i na kraju prvog polugodišta — i nikač više. Spiro Crnogorac je konstatirao da kod nekih prosvjetnih radnika nedostaje misaona zrelost. Da se poboljša kvalitet odgoja i obrazovanja, potrebna je bolja organizacija nastave, veće aktiviranje subjektivnih snaga i jedinstvo načinika i kolektiva.

— Na kraju sjednice, Savjet je raspravljao o žalbama dvojice roditelja isključenih učenika Gimnazije, zaključivši da je oduševljena Škola opravdana i pravovaljana. (c)

— Ijali u horu banalnu konstataciju: učenici neće da uče!

— Problemi uspjeha, odnosno neuspjeha, o kojima raspravlja Savjet, široki su, i oni imaju duboko korijenje — rekao je Spiro Crnogorac, prosvjetni savjetnik u Županiji za Školsko suradnju svih društvenih snaga. Na žalost, one se javljaju samo početkom i svršetkom školske godine i na kraju prvog polugodišta — i nikač više. Spiro Crnogorac je konstatirao da kod nekih prosvjetnih radnika nedostaje misaona zrelost. Da se poboljša kvalitet odgoja i obrazovanja, potrebna je bolja organizacija nastave, veće aktiviranje subjektivnih snaga i jedinstvo načinika i kolektiva.

— Na kraju sjednice, Savjet je raspravljao o žalbama dvojice roditelja isključenih učenika Gimnazije, zaključivši da je oduševljena Škola opravdana i pravovaljana. (c)

— Ijali u horu banalnu konstataciju: učenici neće da uče!

— Problemi uspjeha, odnosno neuspjeha, o kojima raspravlja Savjet, široki su, i oni imaju duboko korijenje — rekao je Spiro Crnogorac, prosvjetni savjetnik u Županiji za Školsko suradnju svih društvenih snaga. Na žalost, one se javljaju samo početkom i svršetkom školske godine i na kraju prvog polugodišta — i nikač više. Spiro Crnogorac je konstatirao da kod nekih prosvjetnih radnika nedostaje misaona zrelost. Da se poboljša kvalitet odgoja i obrazovanja, potrebna je bolja organizacija nastave, veće aktiviranje subjektivnih snaga i jedinstvo načinika i kolektiva.

— Na kraju sjednice, Savjet je raspravljao o žalbama dvojice roditelja isključenih učenika Gimnazije, zaključivši da je oduševljena Škola opravdana i pravovaljana. (c)

— Ijali u horu banalnu konstataciju: učenici neće da uče!

— Problemi uspjeha, odnosno neuspjeha, o kojima raspravlja Savjet, široki su, i oni imaju duboko korijenje — rekao je Spiro Crnogorac, prosvjetni savjetnik u Županiji za Školsko suradnju svih društvenih snaga. Na žalost, one se javljaju samo početkom i svršetkom školske godine i na kraju prvog polugodišta — i nikač više. Spiro Crnogorac je konstatirao da kod nekih prosvjetnih radnika nedostaje misaona zrelost. Da se poboljša kvalitet odgoja i obrazovanja, potrebna je bolja organizacija nastave, veće aktiviranje subjektivnih snaga i jedinstvo načinika i kolektiva.

— Na kraju sjednice, Savjet je raspravljao o žalbama dvojice roditelja isključenih učenika Gimnazije, zaključivši da je oduševljena Škola opravdana i pravovaljana. (c)

— Ijali u horu banalnu konstataciju: učenici neće da uče!

— Problemi uspjeha, odnosno neuspjeha, o kojima raspravlja Savjet, široki su, i oni imaju duboko korijenje — rekao je Spiro Crnogorac, prosvjetni savjetnik u Županiji za Školsko suradnju svih društvenih snaga. Na žalost, one se javljaju samo početkom i svršetkom školske godine i na kraju prvog polugodišta — i nikač više. Spiro Crnogorac je konstatirao da kod nekih prosvjetnih radnika nedostaje misaona zrelost. Da se poboljša kvalitet odgoja i obrazovanja, potrebna je bolja organizacija nastave, veće aktiviranje subjektivnih snaga i jedinstvo načinika i kolektiva.

— Na kraju sjednice, Savjet je raspravljao o žalbama dvojice roditelja isključenih učenika Gimnazije, zaključivši da je oduševljena Škola opravdana i pravovaljana. (c)

— Ijali u horu banalnu konstataciju: učenici neće da uče!

— Problemi uspjeha, odnosno neuspjeha, o kojima raspravlja Savjet, široki su, i oni imaju duboko korijenje — rekao je Spiro Crnogorac, prosvjetni savjetnik u Županiji za Školsko suradnju svih društvenih snaga. Na žalost, one se javljaju samo početkom i svršetkom školske godine i na kraju prvog polugodišta — i nikač više. Spiro Crnogorac je konstatirao da kod nekih prosvjetnih radnika nedostaje misaona zrelost. Da se poboljša kvalitet odgoja i obrazovanja, potrebna je bolja organizacija nastave, veće aktiviranje subjektivnih snaga i jedinstvo načinika i kolektiva.

— Na kraju sjednice, Savjet je raspravljao o žalbama dvojice roditelja isključenih učenika Gimnazije, zaključivši da je oduševljena Škola opravdana i pravovaljana. (c)

— Ijali u horu banalnu konstataciju: učenici neće da uče!

— Problemi uspjeha, odnosno neuspjeha, o kojima raspravlja Savjet, široki su, i oni im

gradske vijesti

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: američki film — BLAGO SIERA MADRE — (do 28. II)

Premijera domaćeg filma — PROMETEJ S OTOKA VISEVICE — (1.-3. III)

»20. APRILA«: premijera domaćeg filma — LITO VILOVITO — (do 28. II)

Talijanski film — AFRODITA — (1.-3. III)

»SIBENIK«: premijera američkog filma — CAROBNI NAPITAK DRA JERRY — (do 25. II)

Premijera američkog filma — RASTRESENI PROFESOR — (26.-28. II)

Premijera američkog filma — KOMĀNCEROSI — (1.-7. III)

DEŽURNE LJEKARNE

Do 26. II — II nadarna — Ulica bratstva i jedinstva.

Od 27. II — 5. III — I nadarna — Ulica Božidara Petranovića.

MATIČNI URED

ROĐENI

Ozren, Roka i Jele Paškov; Ivica, Tomislava i Marije Roča; Sanda, Marka i Vjere Rujić; Branka, Marka i Mare Krnić; Silvana, Vinka i Lucija Skoricić; Vedren, Florijana i Antice Vlahović; Blaž, Marka i Matije Papak; Željko, Ljube i Tone Vučak; Silvana, Josipa i Ivanke Bujačić; Vojko, Branka i Marije Šikić; Sanja, Jure i Ljudmila Frilan; Jakov, Tomislava i Jozice Đorđević; Ivana, Ivana i Nevene Baranović; Grozdana, Stipe i Kate Brajković; Blažica, Josipa i Slavke Roca; Sanda, Ilijе i Ankice Janković; Joško, Sime i Milke Petrina; Darko, dr. Jovana i prof. Milice Manić; Radomir, Petra Milice Perišić; Davor, Jose i Ane Brajković; Renato, Ante i Mirjane Jurićev; Dijana, Luje i Danke Šućić; Bosiljka, Mirka i Marije Jurićev-Dumpavlov; Miranda, Miroslava i Tonke Caleta-Car; Nada, Mirka i Ljubinka Relja; Branko, Marka i Marije Malešić i Damir, Mate i Marije Banovac.

VJENČANI

Mijalić Ante, radnik — Računica Ana, domaćica.

UMRLI

Gojanović Milka rođena Škugor, 52 god.; Mučić Anica rođena Šumera, 55 god.; Caleta Špiro pok. Paške, 78 od.; Đelalija Mate Ivana, 43 god. i Vučić Slavko Kuzmaka, 31 god.

JAVNA ZAHVALA

Povodom smrti našeg dobrog oca, brata, djeda, svekra i tasta

DELFIN DELFINA

izražavamo zahvalnost svima koji su nam izrazili sačeće i svima koji su ispratili milog nam pokojnika na vječni počinak.

Ožalošćene obitelji Delfin, Hlastec i Košta.

* * *

Povodom smrti naše drage majke, bake i svekrve

IVIĆ JURKE pok. MATE

ovim putem najljepše zahvaljujemo dru Grubišić - Cabu, te doktorima i osoblju Medicinskog centra u Šibeniku, koji su joj nastojali pomoći u njenim posljednjim časovima.

Također zahvaljujemo sindikalnim podružnicama i kolektivu poduzeća »Dane Rončević«, te kolektivu »Škole za učenike u privredi« kao i svoj rodjini, prijateljima i znancima koji su ispratili pokojnicu na njenom posljednjem putu.

Obitelj Ivic

Kome zvono zvoni?

Muzeju grada ili dosadašnjoj nebrizi

Obogaćen kulturnim naslijedjem, vrijednom historijskom baštini i ponosan na svoju nedavnu prošlost, ovaj grad crveni od stila pred bojazni da neki dobronamerni gost pođodi Muzej grada Šibenika. Pritisnjen u nekoliko sobica Kneževe palače, taj priznati objekt našega grada s veoma malo prava nosi u svome nazivu riječ muzej. Slaveći upravo ove godine, u neku ruku, četrdeset godišnjicu svoga postojanja, Muzej grada Šibenika ne bilježi radne uspjehe u rubrici aktive. Razloga za to ima dosta i ne bi bilo pravo »krivu Drinu« ispravljati isključivo nebrigom da se toj ustanovi dade pravo na istinski život. Činjenica je, međutim, da se u dvadeset godina mira u Muzeju nije vodilo dovoljno računa. Rezultat je jasan i tragovi odgovora vode ka pitanju: Kome zvono zvoni — Muzeju ili dosadašnjoj nebrizi?

STA BI TREBALO URADITI DA SE DOBIJE POTREBAN PROSTOR?

Kad god se povede riječ o problemima što stoje na putu da Muzej grada Šibenika uistinu postane muzejske ustanova, nedostatak prostora neodložno izbija u prvi plan. U sadašnjoj situaciji Muzej raspolaže uglavnom radnim prostorijama, koje su locirane u »kuli« Kneževe palače. Izložbenog prostora, međutim, ima veoma malo, i to samo dvije dvorane srednje veličine u kojima se izlažu materijali iz narodnoslobodilačke borbe. No, da bi se stvorili potrebiti uvjeti za normalno funkciranje Muzeja, da bi se, dakle, postoeći materijali mogli izložiti i učiniti dostupnim građanstvu, neophodno je potrebno da se iz prizemlja Kneževe palače iseli skladiste trgovinskog poduzeća »Ishranu«, sa prvog i drugog kata isele Naučna biblioteka i dva stanara, a iz potkrovila također jedan stanar. U tom slučaju sve raspolažive prostorije trebalo bi dodijeliti Muzeju. Nakon toga, po mišljenju upućenih, trebalo bi da stručnjak-arhitekt uz suradnju uprave Muzeja izradi jedan nacrt izložbenih prostorija i depoa i da se tim planom definitivno odredi koje prostorije biti određene za svaki pojedini odjel ili zbirku. Na osnovu takvog plana prišlo bi se uređivanju pojedinih odjela ili zbirk.

KOJE BISMO ODJELE I ZBIRKE MOGLI POSTAVITI

U sadašnjoj situaciji Muzej grada Šibenika gotovo i nema izložbenog prostora. Iznimka je jedino prostor gdje se izlažu materijali iz narodnoslobodilačke borbe, ali ni u tom pogle-

du, na žalost, situacija nije nimalo povoljna. Prema podacima s kojima raspolaze, a i po mišljenju muzejskih stručnjaka, dobijanjem potrebnih prostorija moglo bi se urediti i izložiti nekoliko zbirk odjela: arheološki odjel, kulturno - historijski odjel, etnografska zbarka i prirodoslovna zbarka. U perspektivi bi se moglo prići o otvaranju moderne galerije. Kako smo obavešteni, eksponata sa spomenute ogranke ima napretak. Arheološka zbarka ima oko tisuću eksponata, kulturno-historijska 500, etnološka više od 200. Odjel narodnoslobodilačke borbe više od 700, prirodoslovna zbarka raspolaže sa dohotku koji je radnik ostvario 163 predmeta, dok umjetnička zbarka ima oko 120 eksponata. Drži se da bi u početku bilo primarno urediti tri prvo posmenuta odjela koji trenutno raspolažu s najviše predmeta. Međutim, ne treba izgubiti izvida činjenicu da zbog pomakanja finansijskih sredstava Muzej Šibenika gotovo i nije vršio otokup predmeta koji bi te kako bili dobrodošli u svim zbirkama, a to se posebno odnosi na Odjel narodne revolucije i etnografsku zbarku. Cini nam se da bi u sadašnjoj situaciji, ne potencirajući važnost drugih odjela i zbirk, mnogo više pažnje trebalo posvetiti Odjelu narodne revolucije. Nadležni bi faktora trebali da osiguraju finansijska sredstva za nesmetan rad ovoga odjela, jer se on jednim dijelom još uvijek nalazi u fazi pronaalaženja i evidentiranja događaja i predmeta koji su vezani za pojedine trenutke iz razdoblje narodnoslobodilačke borbe. U tom smislu trebalo bi da Odjel narodne

U Narodnom kazalištu:

bariton neobičnog čara

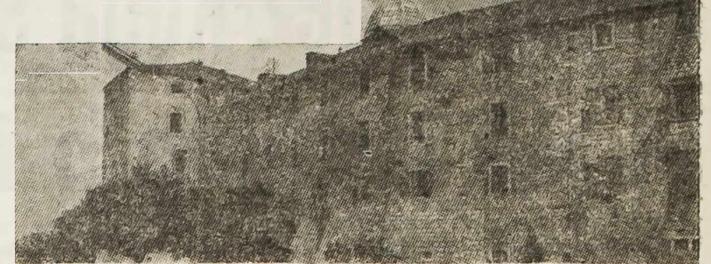
Na koncertu koji će se u utorak, 2. ožujka održati u Narodnom kazalištu u Šibeniku nastupit će američki bariton Thomas Carey, koji će uz pratnju zagrebačkog pijaniste Branka Sepčića izvesti djela Johna Dowlanda, Franza Schuberta, Roberta Owensa, Hansa Pfitznera i crnačke duhovne pjesme.

Thomas Carey studirao je muziku u New Yorku. Njegove izvanredne glasovne mogućnosti bile su vrlo brzo otkrivene. Uspješan početak njegove karijere ubrzo ga je doveo na pozornicu Brodwaya gdje je, između ostalog, s uspjehom nastupio u »Carmen Jones« i »Plovećem kazalištu«. Na nekoliko velikih muzičkih natjecanja u Americi osvojio je prve nagrade. Jedna od njih, Rockefeller Grant, omogućila mu je odlazak na studij u Evropu i specijalizaciju njemačkog lieda i opernih partija. U Evropi je također postigao izvanredan uspjeh, pobijedivši na nekoliko poznatih muzičkih takmičenja u Münchenu, Amsterdamu i Bruselu. Nastupao je često na javnim koncertima sa simfoniskim orkestrom iz Brusselesa, sa čuvenim Konzertgebouwim orkestrom iz Amsterdama, te na čestim solističkim koncertima u nizu evropskih zemalja (Francuska, Švedska, Belgija, Italija i druge). Osobito mnogo nastupa na Radio i TV-koncertima. Ima na repertoaru sve velike baritonske operne uloge, kao i odgovarajuće partie u velikim oratorijama Bacha, Händla, Brahmsa. Ljeti 1964. godine oduševio je publiku i kritiku svojim nastupima na Mužičkim večerima u Donatu u Zadru.

Medu kritikama objavljenim u raznim evropskim listovima često se ponavljaju ovakvi napis:

». . . tamnoputi Carey posjeduje izvanrednu kulturu . . .«, Thomas Carey fascinirao nas je izvanredno, međim i osjećajnim baritonom neobičnog čara . . .«, nevjerojatna je izvornost osjećaja kojim tamnoputi Thomas Carey, uza svu kulturu, formira svoje pjesme i spirituals.«

Može se očekivati da će i šibenska publika ovoga vrijednog umjetnika rado pozdraviti.

osiguranja potrebnih financijskih sredstava, zaposli samo jedna osoba. Niže naodmet ukažati na još jedno pitanje: šta učiniti s prilično obilatim arhivskim fondom? U tom fondu se, uz ostalo, nalazi općinski arhiv od kraja osamnaestog stoljeća, arhiv Šibenske i skradinske preture, itd. Naije, stvar je u tome da ti historijski dokumenti ne samo da nisu proučeni nego su i smješteni na nepodesnom mjestu — u potkroviju, gdje im prijeti opasnost i od požara. Dilema oko arhivskog fonda svodi se uglavnom na slijedeće: da li će se učiniti samostalni arhivska služba ili pri Muzeju ili će se učiniti samostalna arhivska služba u Zadru, kojim bi se sadašnje tegobe te kulturne ustanove eliminirale kroz izvještan, ali ne dug period. Na to nas obavezuju bogata i slobodarska prošlost ovoga grada i herojske razdoblje narodnoslobodilačke borbe.

GODISNJA SKUPSTINA JK »MORNAR«

NERIJEŠENA PITANJA

Nedavno je održana XII godišnja skupština jedriličarskog kluba »Mornar«. U izvještaju koji je podnesen toj skupštini konstatirano je da su uvjeti rada kluba bili izuzetno teški, a smještaj jedrilica veoma loš, te da klub nije imao društvenih prostorija, tako da nije bilo moguće ni održavanje redovnih sastanaka, uprave kluba i vršenja obuke članova. Pa ipak je uprava kluba, konstatirano je u izvještaju, nastojala ispuniti program svoga rada održavanjem tradicionalnih regata, uređenjem plovog parka, nivelišanjem terena kluba, rješenjem pitanja raspodjele lučice između jedrilica i privatnih čamaca. Pored toga, uprava je uspjela riješiti i pitanje opskrbe kluba potrebnim materijalom, te problem spajanja čamčanog voda i jedrilica, tako da je u potpunosti riješen problem snabdijevanja kluba. U toku iduće godine osigurat će se remont plovog parka, bio u remontnom zavodu »V. Skorpić« ili u nekom brodogradilištu, a osiguravaju se i sredstva za izgradnju jednoga jedriličarskog doma na terenu sadašnje lučice.

Tokom godine uprava kluba održavala je tijesne kontakte s jedriličarskim klubom »Mornar« iz Šolti, sa JS Hrvatske, te sa ostalim jedriličarskim klubovima, a naročito s društvinama »Val« i »Žal«. Sportskom društvu »Mornar« iz Šolti u više navrata prikazane su teškoće rada ovoga kluba, pa je to održavalo izražilo želju da sa svim svojim plovim objektima posjeti Šibenik i da pruži druge vrste pomoći. Uprava je zadatke pričinila izvršila, ali misli i to da Šibenik i omladina ovoga kluba i grada mogli dati daleko više nego što su dali.

Među najvažnije aktivnosti jedriličarskog kluba »Mornar« u prošloj godini spadaju: otvorenje jedriličarske sezone (1. svibnja 1964. godine), sudjelovanje na paradi Dana mladosti (24. svibnja 1964. godine), održavanje tradicionalne regate Dana mladosti (25. svibnja 1964. godine), tradicionalna regata povodom Dana borce (4. srpnja 1964. godine) i održavanje prvenstva države u Splitu u klasi Codet (u kolovozu 1964. godine).

Ostale aktivnosti jedriličarskog kluba »Mornar« iz Šibenika očitovalo su se u slobodnom jedrenju, izletima i slično.

Budući da je klub dobio ponudu od Jedriličarskog saveza Hrvatske za nabavku jedrilica klase Cadet po cijeni od oko 250 tisuća dinara, to bi klubu ta sredstva trebalo osigurati, jer klub nema mogućnosti da ista pribavi.

Na kraju je u izvještaju konstatirano da su disciplina većine omladinaca i sportski odnosi u klubu bili zadovoljavajući, tj. da su članovi kluba »uredno izvršavali svoje obaveze oko uređenja i čuvanja brodova, te poštivanja Pravila kluba.

Smotra jedrilica

